

In dit nummer:

- Bouwen aan een toekomst
- Creatieve vrijwilligers en organisatievonders gezocht!
- Kingsley's crossing
- Stagiaire in Bamenda
- Bamendart: nieuwe doeken!
- Het heilige bos en de fon
- Bezoek uit Bamenda en Emahlaheni in juni

BOUWEN AAN EEN TOEKOMST

Door *Gonnie Walrecht*

De Stichting Dordrecht Bamenda wil in samenwerking met de Stichting IYVF -Integrated Youth Volunteer Foundation, de bouw van een centrum realiseren voor kinderen met een verstandelijke beperking: Het WAKKA CENTRUM.

Er wordt niet alleen gekeken naar wat hun beperkingen zijn, maar juist naar de mogelijkheden die ze hebben. Het gaat om de emancipatie van het gehandicapte kind. Dit zal het eerste centrum in West Kameroen zijn waar deze kinderen heen kunnen voor opvang en begeleiding. Ook moet het centrum een steunpunt worden voor de familie en voor kennisoverdracht. Aan de bouw van het centrum zullen 3 maanden lang 4 studenten van de opleiding Bouw (SSPB) uit Dordrecht meewerken.

In Bamenda is er nog onvoldoende (medische) zorg voor mentaal beperkte kinderen. Daarnaast is deze groep kinderen niet of weinig ge-

integreerd. Dat wil zeggen dat er nauwelijks acceptatie is en inzicht in hun mogelijkheden. Laat staan dat er op dit gebied iets als een therapie bestaat. Ouders ontbreekt het daarnaast aan kennis hoe om te gaan met hun gehandicapte kind(eren). Er is dan ook grote behoefte aan de activiteiten van IYVF.

Er zijn heel veel gezinnen in en rondom Bamenda (Noord-West Kameroen) met mentaal beperkte kinderen, namelijk rond de 1050 kinderen van 4 – 16 jaar. Verder is het inkomen van deze gezinnen erg laag en veel ouders zitten regelmatig zonder werk. Sociale voorzieningen zijn er nauwelijks. Ze zijn helemaal afhankelijk van hun familie. Veel ouders kunnen de gezondheidszorg voor hun gehandicapte kind niet betalen. IYVF wil dan ook een centrum bouwen waar trainingen en voorlichting kan plaatsvinden en dat ook aanvullende medische diensten biedt.

De continuïteit van het centrum is gewaarborgd. De exploitatie wordt

bekostigd uit de winst van een lokale palmolie fabriek die IYVF bezit en in de toekomst ook uit de opbrengst van een kippenboerderij. Het salaris van de beroepskrachten wordt door het gouvernement betaald.

IYVF heeft reeds een prachtig hoog gelegen stuk grond van 3 hectare gekregen van de plaatselijke overheid. Zij is van hulp voorzien om de grond bouwrijp te maken en dusdanig in te planten dat ze wat voedsel betreft ook zelfvoorzienend zijn.

Helpt u mee?

Graag doen wij een beroep op U om een bijdrage te geven, zodat IYVF dit unieke centrum kan realiseren. Uw geldelijke bijdrage wordt verdubbeld door een Nederlandse subsidieorganisatie.

Voor meer informatie, kijkt u op www.dordrecht-bamenda.nl.

Contactpersoon voor dit project is Gonnie Walrecht:

g.walrecht@planet.nl of

078 6453655

KINGSLEY'S CROSSING

EEN JONGEN UIT KAMEROEN EMIGREERT NAAR EUROPA

Door Henriëke Schimmel

Migratie komt overal in de wereld voor. In maart van dit jaar heeft het IOM (Internationale Organisatie voor Migratie) een profiel uitgegeven over migratie met betrekking tot Kameroen¹. Er wordt geschat dat in 2007 170.000 Kameroeners in het buitenland wonen. In Frankrijk wonen er 39.000; in Gabon 30.000; in Nigeria 17.000 en 12.000 in de Verenigde Staten. Op de website van het CBS (Centraal Bureau voor de Statistiek) zijn cijfers te vinden die aangeven dat er op 1 januari 2010 2.548 Kameroeners in Nederland wonen². Hiervan zijn er 1.717 in Kameroen geboren. Er zijn 831 Kameroeners in Nederland geboren, maar in ieder geval één van hun ouders is in Kameroen geboren.

Het profiel van het IOM laat verder zien dat in 2008 167 miljoen dollar door Kameroense migranten wordt teruggestuurd naar Kameroen. Dit bedrag vormt 0,8% van het Bruto Binnenlands Product. Het geld dat de migranten terug sturen, stimuleert de economische activiteit in het land en heeft in de afgelopen jaren banen gecreëerd onder andere bij banken en in money-transfer bedrijven.

De documentaire 'Kingsley's crossing' gaat over een jongen uit de stad Limbe die emigreert naar Europa. Kameroen heeft twee Engels-talige provincies; de Northwest en de Southwest Province. Bamenda is de hoofdstad van de noordwestelijke provincie en Buea dat van de zuidwestelijke. Vlak onder Buea ligt de kustplaats Limbe.

In Limbe woont Kingsley. Hij woont er met zijn vader die op een plantage werkt, zijn moeder die gerookte vis verkoopt en zeven broers en zussen. Hij heeft geen verdere school afgeemaakt, want daar hebben zijn ouders het geld niet voor. Hij is nu al drie jaar aan het werk als lifeguard (badmeester) aan zee. Hij vindt het leuk werk,

maar verdient maar net genoeg om van te kunnen eten en te wonen. Als je meer wilt dan dat, als je jezelf verder wilt ontwikkelen en als je meer wilt kunnen betekenen voor je familie, wat doe je dan?

Kingsley heeft het plan om naar Europa te vertrekken. Niet iedereen die wil immigreren, kan zomaar een vliegticket boeken en het ene land voor het andere ruilen. Niet iedereen heeft hier geld of de papieren voor. Kingsley heeft dit niet, dus zijn reis zal niet makkelijk worden...

In mei 2004 begint Kingsley zijn tocht. In Kameroen reist hij met het openbaar vervoer naar Maroua, waarna hij de grens naar Nigeria oversteekt. In Nigeria moet hij transport zien te regelen om de Sahara door te komen. Welke smokkelaar

Daar verschuilt hij zich 2 weken lang met een groep mensen onder wat struiken op het strand, voordat de smokkelaars met een boot aankomen waarmee ze de zee op gaan. Na een mislukte poging, worden ze op het water opgepikt door de Spaanse kustwacht.

Na een maand vast te hebben gezeten, wordt hij in Malaga in Spanje vrijgelaten. Kingsley neemt de trein naar Frankrijk, waar hij een jeugdvriend uit Kameroen ontmoet. Zijn reis die 6 maanden heeft geduurd zit er op. Zijn missie is geslaagd!

De documentaire³ bestaat uit foto's van de hele reis en Kingsley vertelt er zijn verhaal bij. De foto's zijn gemaakt door de Franse journalist Olivier Jobard. Aan het einde van de documentaire zie je dat Kingsley

moet je vertrouwen?

Uiteindelijk reist hij, samen met nog 35 anderen, mee op een truck die er zes dagen over doet om de Sahara over te steken. Hij reist door naar Algerije en daarvandaan naar Marokko. Met een groep reizen ze op en neer door Marokko. In Nador verblijven ze een tijd in een bos waar 3000 mensen verblijven. Als ze in Tanger zijn, kan hij Spanje aan de overkant van het water zien liggen.

Uiteindelijk komt hij terecht in El Aaiún, een plaats in West Sahara.

nog niet weet wat de toekomst hem zal brengen. Hij twijfelt of hij er goed aan heeft gedaan naar Europa te komen...

Kijk op www.dordrecht-bamenda.nl voor de documentaire.

¹ <http://www.iom.int>

² <http://statline.cbs.nl>

³ De documentaire was van 9 januari tot en met 7 maart 2010 te zien in het Nederlands Fotomuseum in Rotterdam. De documentaire is nu nog te zien via: www.mediastorm.org/0010.htm

CREATIEVE VRIJWILLIGERS EN ORGANISATIE- WONDERS GEZOCHT!

Wat kun jij doen:

- Discussiebijeenkomst: organiseren van een bijeenkomst over een thema dat gerelateerd is aan ontwikkelingssamenwerking, Kameroen en of de stedenband. Uitvoer in het najaar.
- Actie rond Wereldheidsdag (1 december) bedenken: doel van deze actie is om algemene bekendheid te geven aan het wereldwijde aidsprobleem en dit specifiek in verband te brengen met de stedenband met Bamenda.

Vrijwilligers werken hierbij natuurlijk samen met de coördinator van de Stichting, Astrid Helder. Eind mei willen wij graag twee werkgroepen opstarten voor deze twee activiteiten.

Wat krijg je er voor terug?

Werkervaring op internationaal niveau - Samen met leuke mensen werken aan een concreet goed doel - Kennismaken met de gewoonten en cultuur van Bamenda - En natuurlijk zijn de mensen in Bamenda jou heel erg dankbaar.

Aanmelden:

Meld je aan bij Astrid Helder, via 078 6131 788 of door te mailen naar a.helder@coszuidholland.nl. Voor meer informatie over de stichting, kijk op www.dordrecht-bamenda.nl.

STAGIAIRE IN BAMENDA

Door Truus Treep

Van 20 februari tot 12 mei 2010 is Klarinda Steenhoek, een vierde jaars logopediestudent van Hogeschool Rotterdam, in Mbingo voor haar stage. In Mbingo is de Integrated School for the Deaf. Mbingo ligt op enige afstand van Bamenda. De school wordt gefinancierd door de Baptist Convention in Bamenda. Klarinda heeft daar als opdracht met de dove kinderen te werken aan de woordenschat, de stemgeving en het liplezen. Zij geeft klassikale lessen maar werkt ook met kleine groepjes kinderen. Zij heeft eerst alle kinderen goed beluisterd en kon daarna de groepjes samenstellen. Daarnaast geeft zij voorlichting aan de leerkrachten over de stemgeving en het liplezen. Na schooltijd geeft zij 2 kinderen les die niet op de school zitten. Een jongetje van bijna 3 jaar dat niet spreekt en een jongen van 16 jaar die vorig jaar geopereerd is aan een gespleten lip/ gehemelte. Voor beide jongens is vorig jaar tijdens mijn bezoek aan Bamenda om hulp gevraagd. Klarinda heeft wekelijks contact via de mail met de Hogeschool Rotter-

dam en met mij. In Mbingo heeft zij als aanspreekpunt één van de leerkrachten van de school. Daarnaast is er Rose, één van de kokkinnen van de nieuwe keuken van de Integrated School for the Deaf. Aan haar kan Klarinda alles vragen over dagelijkse zaken. Klarinda heeft het erg naar haar zin in Mbingo en ontmoet er veel jonge mensen. De school staat op het terrein van het Mbingo Hospital waar veel medische studenten uit Amerika en Canada stage lopen.

Enkele quotes en avonturen van Klarinda:

"En hoe vind ik het om weer in Afrika te zijn? GEWELDIG! [Klarinda is al eens in Malawi en Botswana geweest] Wat gisteren door mij heen ging toen ik op mijn koffer onder een afdakje in de regen stond te wachten was 'ben ik even blij dat ik niet na 2 weken weg hoef en hier 3 maanden mag zijn!'. De geuren, het klimaat, de hartelijke mensen, de markten, de wegen, het stof, de grond, de bomen (behalve dan de vele palmbomen), de auto's, al het fruit voelt heel vertrouwd, toch een beetje thuiskomen.

De markt [...] is een echte bezienswaardigheid. Er waren allerlei verschillende afdelingen. Bijvoorbeeld een rij kapsters. Allemaal vrouwen die haar aan het vlechten waren. Of de vlees afdeling, stapeltjes met vis of ander vlees. Een kraampje vol pannen, een kraampje met mobiele telefoons, kraampjes fruit, kraampjes groente...ga zo maar door. Echt leuk!

Er zijn 160 dove kinderen op de school, in zes klassen verdeeld. In de eerste klas ontmoette ik de juf (Sarah) en bedacht ik met haar meteen een gebarennaam voor mezelf: met vingerspelling de k en dan van de ene schouder naar de andere schouder. Sarah stelde mij voor aan de kinderen. Vond het super leuk want toen ik later buiten stond met de kinderen zag ik ze allemaal mijn naam naar elkaar gebaren zo van 'dat is ..., zij komt bij ons werken'. De kinderen waren super enthousiast en ik heb helemaal zin om ze te leren kennen! "

De stichting hoopt dat met deze student sprake is van een begin van een goed contact met de Hogeschool in Rotterdam en dat er de komende jaren meer studenten naar Bamenda zullen gaan.

Klarinda

De volledige reisverslagen kun je lezen via de website klarinda.waardenbijjij.nu

Het Mbingo instituut wordt ondersteund door een subsidie uit het Programma Kleinschalige Plaatselijke Activiteiten (KPA) van het NCDO. Dit programma is tot stand gekomen met financiering van de minister voor Ontwikkelingssamenwerking.

'happy' in gebarentaal.

BAMENDART: VOORAANKONDIGING NIEUWE DOEKEN!

Eind mei heeft Stichting Dordrecht-Bamenda weer een twintigtal nieuwe doeken van de kunstenaars Elad Evanson en Angu Walters. Dit zal tentoongesteld worden tijdens de festivalweek in juni (7 t/m 13 juni) in het gebouw de Wereldwaag, Wijnstraat 237 te Dordrecht. Het werk van Elad Evan Mein kenmerkt zich door een mengeling van ideaal beelden en de harde realiteit. Natuur en omgeving zijn daarbij zijn inspiratiebron. Angu Walters maakt vooral surrealistische schilderijen waarbij zowel de pijnlijke als de vrolijke kanten van het leven aan bod komen. Om al een idee te krijgen van de schilderijen kun je voorbeelden bekijken op de website: www.dordrecht-bamenda.nl.

HET HEILIGE BOS EN DE FON

Door Truus Treep

In Kameroen bestaat niet één koninklijke familie maar tientallen koninkrijken. Deze hebben zich de laatste 400 jaar gevormd in het westen van Kameroen. Harry Leyten (Master of literature (Oxford), antropoloog en museoloog) legt uit: "Dit alles is ontstaan doordat het vruchtbare gebied al eeuwen lang de aandacht trok van groepen migranten. Hoewel iedere groep zijn eigen cultuur meebracht, groeide er een eenheid in politieke en maatschappelijke opvattingen. Nu wordt het gebied bewoond door tientallen grote en kleine bevolkingsgroepen, waarvan de bekendste de Bamum en Bami-leke [in de grassfields van Bamenda] zijn, ieder met eigen koningen, hofhoudingen en een rijke kunst en cultuur." Traditioneel gekeken bestond de rol van de koning, Fon genoemd, uit het onderhouden en bepalen van de externe relaties en

bepaalde hij de wet (hij kon letterlijk over leven en dood bepalen). "In Kameroen spelen deze koningen [tegenwoordig nog steeds] een belangrijke rol: hun macht is beperkt, maar hun aanzien hoog. Zij wonen in fraaie paleizen, omgeven door een weelderige hofkunst, en maken op bezoekers de indruk van alleenheersers te zijn. Toch zeggen de Kameroenezen: "De Fon regeert het volk, maar het volk heeft de Fon in zijn macht". (Bron: De Woudenberger)

In Bamenda en omgeving zitten ook nog steeds veel koningen die het dagelijks leven in de omgeving voor een groot gedeelte regelen. Truus Treep vertelt:

Op donderdag is er altijd 'cattlemarket' in Bamenda. Op een donderdag gingen wij, Arie, Truus, Minca en Klarinda naar boven lopen want de markt is "up station", bovenop de berg. Een vriend uit Bamenda liep met ons tussen kleine woonwijken (com-

pounds) door. Op een gegeven moment kwamen we bij een weg die ze aan het aanleggen waren. Een nieuwe weg voor het vrachtverkeer om Bamenda in te komen. De oude weg heeft heel veel bochten en is erg gevaarlijk voor de vrachtauto's. Rechts van ons was een mooi stuk land met allemaal bomen. Onze vriend noemde het een heilig bos. Hij vertelde ons het volgende:

"Dat bos is van de Fon. Een Fon is een soort koning van een dorp en omliggende stukken land. Als de weg door het bos zou moeten lopen krijgen ze daar nooit toestemming voor. De regering zal dit besluit respecteren. De weg maakt dus een extra bocht om het heilige bos heen. Als je als vreemdeling in het bos wandelt omdat je het mooi vindt en je weet niet dat het een heilig bos is, is er geen probleem. Nu wij weten dat het heilige bos van de Fon is kunnen wij er niet meer wandelen en zeker geen takken afbreken. Er komt dan

een vloek over ons en wij zullen binnen een maand sterven. In het bos is een heilige plek. Alleen de Fon en de notabelen (de belangrijke mannen van het dorp) weten de plek. Op deze plek worden regelmatig offers gebracht aan de voorouders. De notabelen offeren kippen, palmolie en zout. Stel er worden kinderen ziek in het dorp, en in de omliggende dorpen zijn geen zieke kinderen dan is één van de voorvaderen boos. Er moet dan een offer komen om de voorvader te vereren. De dorpelingen zijn bang dat ze de voorvaderen niet voldoende geëerd hebben. Na deze offergaven worden de kinderen weer beter."

Zo kan onze vriend nog veel meer verhalen vertellen over de cultuur van Bamenda. Het is heel interessant om naar deze verhalen te luisteren.

Colofon

Sinds 1993 heeft de gemeente Dordrecht een bijzondere band met de stad Bamenda in Kameroen. Om deze vriendschap meer inhoud te geven is in 1996 de stichting Dordrecht-Bamenda opgericht. Hoofddoel van de stichting is om mensen in Dordrecht te informeren en betrekken bij deze stedenband. Daarnaast staat kennisuitwisseling en samenwerking bij de uitvoer van projecten centraal.

Redactie: alle in de krant genoemde personen

Eindredactie: Astrid Helder, coördinator stichting Dordrecht-Bamenda en Rem Maters.

Stichting Stedenband Dordrecht-Bamenda

Wijnstraat 237, 3311 BV Dordrecht

078 6131 788

ING Bank 9191991

info@dordrecht-bamenda.nl

www.dordrecht-bamenda.nl

DORDRECHT

Stichting
Dordrecht
Bamenda

BAMENDA EN EMAHLAHLANI OP BEZOEK TIJDENS FESTIVALWEEK!

Van zondag 6 juni tot en met zondag 13 juni organiseren de stedenband Dordrecht-Bamenda en de stedenband Dordrecht-Emahlaheni (Zuid-Afrika) opnieuw een festivalweek waarbij uitwisseling centraal staat. Speciaal hiervoor zijn inspirerende gasten uit de twee partnersteden uitgenodigd, waaronder de voorzitter van een grote succesvolle vrouwenvereniging uit Bamenda en talentvolle Zuid-Afrikaanse en Bamendese rappers. Uiteenlopende onderwerpen komen deze week aan bod: rol van vrouwen in Kameroen en Zuid-Afrika en relaties tussen man en vrouw, (verschillende) beleving van het WK in Bamenda, Emahlaheni en Dordrecht en de ontwikkeling van rap-muziek in de twee zustersteden inclusief een optreden

tijdens het Rainbow-festival op 14 juni.

Op dinsdag 8 juni gaan de gasten uit de twee partnersteden met elkaar in gesprek over de rol en relaties van vrouwen in Kameroen en Zuid-Afrika. Titel van deze avond: Samen sta je sterk. Werken mannen en vrouwen in Afrika mét elkaar of staan ze meer tegenover elkaar? Wie verdient het inkomen en hoe? Is opvoeding uitsluitend het terrein van de vrouw? Op deze en andere vragen geven de gasten antwoord.

Aanmelden bij Astrid Helder via a.helder@coszuidholland.nl. Dit jaar zullen natuurlijk ook weer scholen bezocht worden voor gastlessen. Wie geïnteresseerd is kan zich aanmelden bij Astrid Helder. Voor meer informatie, kijk op www.dordrecht-bamenda.nl.